ادامه از صفحه اول

چین و امنیت جاده ابریشم

مسیر خلیج‌فارس به اقیانوس هند، یکی از اصلی‌ترین مسیرهای تامین انرژی برای چین محسوب می‌شود و امنیت این مسیر یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های چین در بلندمدت است. در عین حال قرار است بین بندر گوادر در پاکستان و شهر کاشگر در خاک چین، خط لوله‌ای برای انتقال گاز طبیعی صادراتی عمان و خلیج فارس تاسیس شود. تضمین اهداف و برنامه‌های بلندمدت چین در منطقه، وابسته به حضور نظامی و امنیتی چین در منطقه خواهد بود. در کنار این موضوع باید در نظر داشت که فقط بخشی از مسیر «یک کمربند-یک جاده» جاده زمینی است. مسیر زمینی ابتکار چین یکی از آسیای مرکزی می‌گذرد و با عبور از قرقیزستان و ترکمنستان، از طریق ایران به عمان متصل می‌شود، که به احیای جاده ابریشم مشهور است، دیگر جاده قره‌قرون است که از کاشگر چین به گوادر است. اما بخش دریایی این مسیر را نباید فراموش کرد، مسیر مروارید، بخش دریایی ابتکار «یک کمربند-یک جاده» است که بر اساس آن کشورهایی مانند سریلانکا، میانمار و ویتنام در ایجاد یک خط دریایی تجاری تا بندر گوادر در پاکستان در این مسیر قرار گرفته‌اند. دولت چین چه این موضوع را رسما تایید کند یا نه، نمی‌توان تردید کرد که منافع چین در ایجاد یک بندر نظامی در سواحل پاکستان برای تامین امنیت مسیر دریایی ابتکار یک جاده -یک کمربند است. من اطلاعی از این موضوع ندارم که آیا چین و پاکستان، برای ساخت چنین بندر نظامی، نظر ایران را جویا شده باشند و بعید می‌دانم که اصولا توافق یا مخالفت جمهوری اسلامی ایران بتواند نقش موثری در ایجاد چنین پایگاه نظامی بازی کند. نباید فراموش کرد که درست روبه‌روی بندر جیوانی در پاکستانی، نیروی دریایی ایران هم برنامه‌ای برای ایجاد یک بندر نظامی در بندر پسابندر دارد. پسابندر در خلیج گواتر و روبه‌روی شبه‌جزیره جیوانی، درست در مدخل ورودی دریای عمان واقع شده است. واقعیت این است که با افزایش اهمیت استراتژیک مسیر اقیانوس هند به دریای عمان، چه از طریق کریدور چین به پاکستان و چه از طریق کریدور هند به ایران، کشورهای منطقه برای تامین امنیت نظامی این مسیر اهمیت بیشتری قائل خواهند شد. با این وجود هیچ بعید نیست که هماهنگی‌هایی میان سه کشور وجود داشته باشد. مشخصا من قبلا هم گفته‌ام که در این منطقه امریکا انتخاب خود را کرده است. سیاست واشنگتن در جنوب آسیا کاملا تغییر کرده است. اگر استراتژی جدید امریکا را در مورد افغانستان و جنوب آسیا در مورد جنوب آسیا بار دیگر مرور کنیم، می‌بینیم که واشنگتن پاکستان را در موقعیت بسیار سختی قرار داده است. انتخاب نهایی دولت کنونی امریکا در جنوب آسیا هندوستان بود. در استراتژی جدید امریکا از هندی‌ها خواسته شد علاوه بر کمک‌های اقتصادی و سیاسی به کابل، پشتیبانی و حمایت نظامی و تسلیحاتی از افغانستان را نیز در دستور کار قرار دهند. بر اساس تازه‌ترین تحولات، قرار است که هندی‌ها ماموریت ساماندهی نیروی هوایی ارتش افغانستان را از جمله در حوزه‌های آموزش خلبان‌ها و تکنسین‌ها، برعهده گرفته‌اند. در این شرایط با افزایش نفوذ اصلی‌ترین رقیب منطقه‌ای پاکستان در منطقه با حمایت واشنگتن، باعث شده است که اسلام‌آباد در موقعیت بسیار سختی قرار بگیرد. اسلام‌آباد باید در این شرایط تصمیم بگیرد و انتخاب کند که آیا باید تسلیم شرایط امریکا شود یا راه دیگری را انتخاب کند. موضع کنونی رییس جمهور امریکا در برابر پاکستان این است که ما تاکنون ۳۳ میلیارد دلار در اختیار پاکستان قرار داده‌ایم و این کشور سر ما کلاه گذاشته و هیچ چیزی در مقابلش در اختیار ما نگذاشته، در عوض مخالفان ما از جمله شبکه حقانی و طالبان را تقویت کرده است. این مساله پیچیده‌ای برای پاکستان است، امنیت ملی و منافع پاکستان در این شرایط بسیار شکننده شده است. هر چه نفوذ هند در افغانستان بیشتر شود، پاکستان بیشتر احساس می‌کند که در محاصره هندوستان قرار گرفته است. به شکل طبیعی پاکستانی‌ها باید به دنبال این باشند که با کشورهای رقیب امریکا وارد مذاکره و همکاری شوند. ایران اصلی‌ترین همسایه پاکستان محسوب می‌شود که بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر مرز مشترک میان دو کشور وجود دارد و منطقه بلوچستان در مرز دو کشور به لحاظ امنیتی و نظامی برای پاکستان از حساسیت بالایی برخوردار است. از سوی دیگر چین و روسیه دیگر رقبای بزرگ امریکا در عرصه جهانی هستند که پاکستان تلاش می‌کند تا روابط خود را با آنها گسترش دهد. هر چند که پاکستان با نزدیک شدن به مسکو و پکن به دنبال حل مشکلاتی است که به دلیل ریاست جمهوری ترامپ بر آنها تحمیل شده، اما واقعیت این است که ذهنیت حاکم بر پاکستان، نوعی ذهنیت غربی است. ارتش پاکستان به عنوان اصلی‌ترین پایگاه قدرت در این کشور بر اساس نظام غربی ایجاد شده است و تمام ژنرال‌های پاکستانی یا در بریتانیا آموزش دیده‌اند یا در امریکا. این ذهنیت به سادگی عوض نمی‌شود و به این زودی نمی‌توان انتظار داشت که کل مسیر پاکستان تغییر کند و به سمت ایران، روسیه و چین برود. به هر حال تلاش‌هایی خواهد شد و چانه‌زنی‌هایی میان اسلام‌آباد و واشنگتن برای حل مسائل فیمابین انجام می‌شود. در واقع نزدیک‌تر شدن پاکستان به سه کشور ایران، چین و روسیه به نوعی اهرم فشار بر واشنگتن برای گرفتن یا بازپس گرفتن امتیازهای پیشین است. نهایتا قطع کامل روابط نظامی و امنیتی میان امریکا و پاکستان، به لحاظ عملی امکان‌پذیر نیست. در حال حاضر بیشترین تدارکات و تجهیزات نظامی مورد نیاز در افغانستان، از طریق بندر کراچی در پاکستان به خاک این کشور منتقل می‌شود. هر چند اسلام‌آباد تهدید کرده است که با ادامه فشارهای امریکا ممکن است در تصمیم برای استفاده از بندر کراچی توسط امریکا تجدیدنظر کند، اما عملا چنین کاری از سوی پاکستان بعید به نظر می‌رسد. حقیقت این است که دو کشور به یکدیگر نیاز دارند، نه امریکا بدون حضور پاکستان توانایی استمرار حضور نظامی در افغانستان را خواهد داشت و نه پاکستان بدون کمک‌های امریکا توانایی تامین امنیت خود را دارد. نیاز متقابل باعث می‌شود که دو کشور تا حدی پیش نروند که مناسبات دوجانبه امنیتی و نظامی کاملا قطع شود. نیاز امریکایی‌ها به دسترسی دریایی به خاک افغانستان باعث می‌شود که تنها گزینه آنها برای حمل و نقل تدارکات ارتش امریکا، استفاده مسیر پاکستان باشد، چرا که نه امکان‌پذیر است که از طریق آسمان تمامی تجهیزات مورد نیاز ارتش امریکا در افغانستان منتقل شود و نه راه دیگری برای امریکا وجود دارد.

تحلیلگر مسائل جنوب آسیا

سوریه

روسیه خواهان ورود هرچه سریع تر اروپا برای ساختن دوباره سوریه شد

سیاسی کردن بازسازی

AFP

میثم سلیمانی

حدود هفت سال از بحران سوریه می‌گذرد. بحرانی که عملا بخش‌های زیادی از کشوری به بزرگی سوریه را از بین برده است و موجب رنج‌هایی وحشتناک برای مردم سوریه شده است. بسیاری از مردم خانه‌های‌شان را از دست دادند و زیرساخت‌های اکثر شهرهای سوریه نیز از بین رفته است. اما حالا وقت بازسازی سوریه فرا رسیده است که کار آسانی نیست. طبق برآورد سازمان ملل برای اینکه سوریه دوباره بازسازی شود و به شرایط عادی برای زندگی کردن بازگردد نیاز به حداقل ۲۵۰ میلیارد دلار دارد که رقمی قابل توجه است. از همین رو برای تامین این میزان سرمایه برای بازسازی سوریه نیاز به یک همکاری جدی بین‌المللی به مانند طرح مارشال دارد. طرحی که توسط امریکا برای بازسازی اروپا پس از جنگ جهانی دوم مطرح شد تا کشورهای آسیب‌دیده از جنگ خود را با کمک‌ها و وام‌های امریکا بازسازی کنند. اکنون نیز سوریه به‌شدت نیازمند این سرمایه‌گذاری است. زیرا شرایط سوریه به نحوی است که بازگشت زندگی معمولی به این کشور آسان نیست. برخی مناطق به‌شدت تخریب شده‌اند. از جمله آن می‌توان به مناطقی اشاره کرد که پیش از این داعش حضور داشته است. به خصوص در مناطق شرقی سوریه شهرهایی مانند رقه عملا از بین رفته‌اند و برخی مناطق به تلی از خاک بدل شده‌است.

کشورهایی که بازیگران اصلی این بحران به شمار می‌آیند نیز قصد دارند تا در زمینه بازسازی مشارکت داشته باشند اما خود آنها نیز می‌دانند که این اتفاق به تنهایی رخ نخواهد داد. یک دیپلمات بلندپایه روسیه به تازگی عنوان کرد که از اتحادیه اروپا می‌خواهیم تا تلاش‌های خود برای بازسازی در سوریه را در عرض چندماه آینده آغاز کند، اما در این بین مشخص نیست که روند بازسازی به چه شکل شروع خواهد شد.

ولادیمیر چیزوف، نماینده روسیه در اتحادیه اروپا به فایننشال تایمز گفت که وقت آن رسیده است که کشورهای اروپایی مسوولیت این موضوع را بپذیرند و زمان آن رسیده که برنامه‌ای را آغاز کنند که ده‌ها میلیارد یورو هزینه در پی خواهد داشت. بسیاری معتقدند که چیزوف به این دلیل چنین حرفی را مطرح کرده است تا توجه اروپا را به طور جدی‌تر به سمت سوریه جلب کند. اروپا به‌شدت نگران بحران پناهجویان سوری است که به سمت اروپا سرازیر شده است و بازگشت آنها تنها منوط به بازگشت ثبات و بازسازی دوباره سوریه است. روسیه نیز با استفاده از این فضا قصد دارد تا اروپایی‌ها را متقاعد کند برای جلوگیری از بحران پناهجویان به سمت بازسازی و ایجاد ثبات در سوریه گام بردارند. اما چالش جدی اینجاست که روسیه به طور جدی از بشار اسد حمایت می‌کند و اروپا چندان تمایلی ندارد که این پول‌ها در اختیار اسد قرار گیرد اما واقعیت این است که روسیه به همراه متحدان خود در حال پیشبرد روند صلح در سوریه است.

دیپلمات‌های اروپایی از تقسیم بندی‌های به وجود آمده در سوریه آگاه هستند. از طرفی کشورهایی مانند ترکیه و لبنان میزبان میلیون‌ها نفر از شهروندان سوری هستند که برای کمک به کاهش فشار پناهندگان و جلوگیری از هجوم آنها به سمت اروپا به اتحادیه اروپا برای کمک فشار وارد می‌کنند و این شرایط ممکن است تشدید شود و آنها مجبور هستند هرچه سریع‌تر به راه‌حلی جدی دست پیدا کنند چرا که به احتمال زیاد با توجه به اینکه موج جدیدی از حملات به مناطق مختلف سوریه از جمله ادلب و غوطه شرقی برای کنترل بیشتر ارتش سوریه آغاز شده می‌تواند موج جدیدی از پناهجویان را ایجاد کند.

از سوی دیگر مسکو در تلاش است تا هرچه زودتر جنگی را که از سال ۲۰۱۵ وارد آن شده را متوقف کند و به یک روند سیاسی موفق دست پیدا کند. از همین رو تمام مدل‌ها و ساختاری که می‌تواند به یک صلح پایدار در سوریه ختم شود را پیش می‌برد که در تازه‌ترین ابتکار خود بناست در پایان ماه جاری میلادی کنگره مردمی سوریه را در سوچی برگزار کند. با این وجود کشورهای اروپایی بر این موضوع تاکید دارند تازمانی که در سوریه یک توافق صلح یا یک روند انتقال سیاسی شکل نگیرد بودجه‌ای برای بازسازی این کشور پرداخت نمی‌کنند. یک دیپلمات اروپایی به فایننشال تایمز گفت: این اتحادیه با ندادن هیچ پولی در حال فشار آوردن به روسیه برای رسیدن به یک راه‌حل سیاسی است.

اتحادیه اروپا می‌گویند که اعضای آن تاکنون بزرگ‌ترین اهداکنندگان کمک به سوریه بوده‌اند و بیش از ۱۰ میلیارد دلار کمک‌های انسان‌دوستانه و توسعه‌ای به سوریه اختصاص داده‌اند و این کمک‌ها نشان‌دهنده آمادگی جامعه جهانی به بازسازی پس از جنگ سوریه است. اما در نقطه مقابل روسیه معتقد است که اروپا باید پارا فراتر از کمک‌های بشردوستانه بگذارد. چیزوف گفت: اتحادیه اروپا منتظر است اولین تغییرات سیاسی را ببیند اما در عین حال مردم سوریه از شرایط رنج می‌برند. بنابراین ما اعتقاد داریم که وقت آن رسیده که گام‌ها را فراتر از کمک‌های بشردوستانه قرار دهیم.

از سوی دیگر گروه‌های مخالف دولت سوریه نگران این موضوع هستند که اگر اتحادیه اروپا بخواهد بودجه‌ای را برای بازسازی کشور تخصیص دهد و رژیم اسد را از لحاظ اقتصادی نیز تقویت کند، آن زمان است که دولت سوریه می‌تواند به سمت بهبود روابط بین‌المللی خود در مرحله پس از بحران گام بردارد.

اما در حال حاضر زمانی که بحران در سوریه به یک فرآیند صلح پایدار ختم شود، بسیاری از شرکت‌ها و کشورهای بین‌المللی هستند که می‌خواهند برای سرمایه‌گذاری به سمت سوریه بیایند و فضا برای این سرمایه‌گذاری به حدی بالاست که محدودیت مکان برای هیچ کس وجود ندارد. اروپا اگرچه سعی می‌کند بر روسیه برای دستیابی به روند صلح فشار وارد کند اما در واقعیت اروپا نیز نمی‌خواهد پس از بهبود شرایط در سوریه از دیگر رقبای خود عقب بماند. یکی از این رقبا چین است که در حال برنامه‌ریزی برای ورود به سوریه است. حتی امریکا نیز به دنبال افزایش نیروهای غیرنظامی خود در سوریه است تا رفته رفته به سمت بازسازی سوریه پیش برود.

اما در نهایت واقعیت این است که روسیه می‌خواهد شرایط را به سمتی پیش ببرد که اروپایی‌ها حتی راضی شوند با حضور اسد نیز به سوریه بیایند. اما امریکا و اروپا بر این موضوع اتفاق نظر دارند که با اسد هیچگاه وارد فرآیند بازسازی نخواهند شد و حداقل باید طرفین به یک توافق برای انتقال قدرت دست پیدا کنند. حال باید دید روسیه می‌تواند به اندازه‌ای که در صحنه نظامی موفق بوده در زمینه روند سیاسی و بازسازی سوریه موفق عمل کند و اروپایی‌ها را با خود هم نظر کند.

روز سه‌شنبه در شورای امنیت سازمان ملل نشستی با موضوع بررسی وضعیت رقه سوریه برگزار شد. واسیلی نابنزیا، نماینده روسیه در سازمان ملل پس از این نشست به خبرنگاران گفت: من فکر می‌کنم کسانی که در آنجا جنگیدند باید مسوولیت بازسازی شهر را برعهده بگیرند که این روند در حال حاضر بسیار کند است. دیپلمات روسیه اظهار داشت، وضعیت بشردوستانه در رقه بسیار وحشتناک است و آنها تظاهر می‌کنند که همه‌چیز طبیعی است. طبق گفته نابنزیا، پس از پایان عملیات ائتلاف ضداعش به رهبری ایالات متحده، کل شهر عملا از بین رفته است و کماکان اجساد پراکنده در شهر وجود دارد و خطر به وجود آمدن مریضی‌ها و اپیدمی‌ها به دلیل کمبود آب، برق و امکانات پزشکی بسیار بالاست.

پاکستان

آیا پاکستان میزبان دومین بندر نظامی فرامرزی چین می‌شود؟

آغوش باز تهران و پکن برای رانده‌شده واشنگتن

شهاب شهسواری

امریکا سیاست تحت فشار گذاشتن اسلام‌آباد را بر اساس منافع خود در هند و افغانستان در پیش گرفته است، اما ممکن است این سیاست، واکنشی بسیار بزرگ‌تر از آنچه امریکایی‌ها انتظار دارند در پی داشته باشد که قدرت امریکا را در جنوب آسیا و اقیانوس هند به چالش بکشد. جمعه هفته اخیر روزنامه ساوت‌چاینا مورنینگ پست در گزارشی به نقل از منابع آگاه نظامی چین تایید کرد که چین در کنار پروژه بندر تجاری غیرنظامی گوادر، قصد دارد یک بندر نظامی در سواحل پاکستان تاسیس کند. اگر چنین پایگاهی توسط چین در خاک پاکستان ساخته‌شود، دومین پایگاه نظامی دریایی فرامرزی چین خواهد بود. پیش از این چینی‌ها در جیبوتی یک بندر نظامی ایجاد کرده‌بودند که در شاخ آفریقا و ورودی بندر باب‌المندب از ناوهای نظامی چینی میزبانی می‌کرد. به نوشته وب‌سایت دیلی کالر در واشنگتن، قرار است پایگاه نظامی جدید چین در شبه‌جزیره جیوانی در همسایگی شرق بندر گوادر ساخته‌شود. ساوت چاینامورنینگ پست به نقل از یک منبع نزدیک به ارتش آزادیبخش خلق چین می‌نویسد: «این یک عملکرد رایج است که بندرهای نظامی را جدا از بندرهای تجاری تاسیس کنند. بندر گوادر، به دلایل متعدد از جمله فقدان امنیت، برای ایجاد یک مسیر لجستیک نظامی مناسب نیست.»

البته وزارت خارجه چین حاضر به تایید این برنامه نیست. هر چند رسانه‌هایی مانند واشنگتن پست از احتمال ایجاد بندر نظامی چین در پاکستان خبر داده بودند اما سخنگوی وزارت خارجه چین با اظهار بی‌اطلاعی از انجام مذاکراتی در این زمینه، این گمانه‌زنی‌ها را رد کرده است. به گزارش رسانه‌ها لو کانگ، سخنگوی وزارت خارجه چین در پاسخ به سوالی در مورد ساخت دومین پایگاه نظامی دایم فرامرزی چین، تاکید کرد: «من از چیزی که شما به آن اشاره می‌کنید کاملا بی‌اطلاعم. در شرایطی که چین و پاکستان در حال تلاش برای کریدور اقتصادی چین و پاکستان (CPEC) برای جذب منافع دو کشور هستند، به نظرم اظهار نظر و گمانه‌زنی‌ها از سوی جهان خارج در مورد این پروژه غیرلازم هستند.» به نوشته گلوبال تایمز، لین منیوانگ، تحلیلگر مسائل جنوب آسیا در دانشگاه فودان می‌گوید: «هم اسلام‌آباد و هم چین، توانایی ایجاد یک بندر نظامی و پایگاه هوایی مشترک در خاک پاکستان را دارند، اما به نظر می‌رسد چنین پروژه‌ای در شرایط کنونی لزومی نداشته باشد.» با این حال این استاد دانشگاه تاکید می‌کند که ممکن است چنین اقدامی در جهت یک راهبرد جایگزین در برابر راهبر اقیانوس هند و اقیانوس آرام ایالات متحده، اجرایی شود. لین منیوانگ معتقد است که اگر ایالات متحده امریکا و متحدانش، استراتژی اقیانوس هند و اقیانوس آرام را با شدت بیشتری پیگیری کنند، قطعا چینی‌ها بیشتر به اجرای چنین پروژه‌ای در پاکستان برای تضمین مسیرهای نظامی دریایی‌اش تمایل پیدا می‌کنند

افزایش نقش ایران در رویکرد امنیتی اسلام‌آباد

سرهنگ بازنشسته ارتش امریکا، لورنس سلین در وب‌سایت دیلی کالر، به این احتمال اشاره می‌کند که ایران نیز در جریان ساخت این پایگاه نظامی جدید قرار گرفته‌باشد و سه کشور برای اجرای این پروژه توافق کرده‌باشند. در این وب‌سایت نومحافظه‌کار امریکایی در یادداشت منتشر شده به برگزاری یک جلسه محرمانه میان مقام‌های امنیتی سه کشور، در نزدیکی بندر گوادر پاکستان اشاره شده است و یک جلسه محرمانه دیگر نیز میان مقام‌های امنیتی و نظامی ایران و پاکستان در مرز دو کشور برگزار شده است. دیلی کالر به سفر آبان ماه ژنرال قمر جاوید بجوا، فرمانده ستاد مشترک که در ۲۰ سال گذشته بی‌سابقه بود، اشاره می‌کند و می‌نویسد که بلافاصله بعد از این سفر نتایج روابط تازه امنیتی و نظامی پاکستان عملا دیده‌شد و رسانه‌های پاکستان از اجرای دو عملیات ارتش این کشور در نزدیکی مرزهای ایران خبر دادند که گروه‌های افراطی و تندرو را در این منطقه هدف قرار می‌داد. دیلی کالر می‌نویسد که مناقشه‌های مرزی دو طرف بر سر حضور گروه‌های افراطی و تروریستی در این منطقه، پیش از این باعث انتشار گزارش‌هایی در مورد حملات خمپاره‌ای از سوی ایران یا حتی سرنگونی یک پهپاد ایرانی توسط نیروی هوایی پاکستان شده‌بود، اما بعد از سفر سه ماه پیش فرمانده ستاد مشترک ارتش پاکستان به تهران، این مشکلات به شکل چشمگیری کاهش پیدا کرده‌است.

شبه جزیره جیوانی تنها ۵۴ کیلومتر با مرزهای ایران فاصله دارد و اگر قرار باشد یک پایگاه دریایی چینی در این منطقه ایجاد شود، پاکستانی‌ها تلاش خواهند کرد تا نظر ایران را هم برای تحمل چنین پایگاهی در نزدیکی مرزهای خود جلب کنند. اولین گمانه‌زنی‌ها در مورد ساخت چنین پایگاهی، ۱۲ دسامبر، درست یک ماه پیش از سوی شبکه تلویزیونی اردو زبان کانال ۷ مطرح شده‌بود. اما بعد از سال نوی میلادی و توییت‌های تند دونالد ترامپ در مورد پاکستان، گمانه‌زنی‌ها در مورد این شایعه افزایش بیشتری پیدا کرد. امریکا طی ۱۰ روز گذشته فشار خود را بر پاکستان به‌شدت افزایش داده‌است و نه تنها کمک‌های نظامی و امنیتی به این کشور را برای مدت نامعلومی به تعلیق درآورده است، بلکه این کشور را در فهرست کشورهای تحت نظر در مورد «نقض شدید آزادی‌های مذهبی» قرار داده است. رییس جمهور امریکا یک بار تابستان جاری در سخنرانی استراتژی جدید امریکا در افغانستان و یک بار هم در توییت‌های ابتدای سال ۲۰۱۸ خود، دولت پاکستان را مستقیما به کمک به تروریست‌ها در خاک افغانستان متهم کرده‌بود.

افتادن در آغوش چین

مقام‌های پاکستان دلخوری خودشان را از رفتار ترامپ به هیچ‌وجه پنهان نمی‌کنند. به نوشته وال‌استریت‌ژورنال خرم دستگیرخان، وزیر دفاع پاکستان به تازگی در مصاحبه‌ای گفته است: «هل دادن پاکستان باعث می‌شود که اسلام‌آباد به سمت اصلی‌ترین دشمنان امریکا تمایل پیدا کند. امریکا با انتخاب قطع همکاری‌ها با پاکستان، فقط جنگ علیه تروریسم را تضعیف خواهد کرد.» خواجه محمد آصف، وزیر خارجه پاکستان هم در واکنش به قطع کمک‌های امنیتی و نظامی امریکا اعلام کرد که دیگر «اتحادی میان دو کشور وجود ندارد.» ایران، ترکیه و چین طی روزهای گذشته حمایت خود را از دولت پاکستان اعلام کرده‌اند. براساس آمار منتشرشده از سوی موسسه بین‌المللی پژوهش‌های صلح استکهلم، پاکستان طی ۷ سال گذشته به بزرگ‌ترین واردکننده تجهیزات نظامی چین تبدیل شده است. بر اساس آمار این موسسه سال ۲۰۱۰ آخرین سالی بود که امریکا اصلی‌ترین تامین‌کننده تسلیحاتی پاکستان محسوب می‌شد و طی ۷ سال گذشته واردات سلاح‌های امریکایی از سوی اسلام‌آباد به صفر میل کرده است و از بیش از یک میلیارد دلار در سال ۲۰۱۰ به کمتر از ۴۰ میلیون دلار در سال ۲۰۱۶ رسیده‌است.

میزان صادرات تسلیحات چین و امریکا به پاکستان بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶

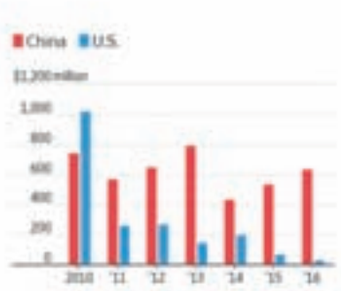

موسسه بین‌المللی پژوهش‌های صلح استکهلم

شبه‌جزیره کره

ترامپ در گفت‌وگوی تلفنی با رییس جمهور کره جنوبی:

هیچ برنامه‌ای برای حمله به پیونگ یانگ نداریم

گروه جهان | پس از یک سال تنش آلود میان کره شمالی و امریکا که بسیاری منتظر یک جنگ تمام‌عیار میان دو طرف بودند، روز گذشته دونالد ترامپ رییس جمهور ایالات متحده اعلام کرد که ایالات متحده هیچ برنامه‌ای برای اقدام نظامی علیه کره شمالی ندارد و مایل است که با این رژیم وارد مذاکره شود و عنوان کرد که راه مذاکره با کره شمالی باز است.

بر اساس گزارش دفتر ریاست جمهوری کره جنوبی با تایید صحبت‌های ترامپ عنوان کرد که رییس جمهور ایالات متحده در اواخر روز چهارشنبه به وقت محلی کره در تماس تلفنی با مون جائه، رییس جمهور کره جنوبی عنوان کرده است تا پایان المپیک زمستانی پیونگ چانگ هیچ اقدام نظامی انجام نخواهند داد. در بیانیه دفتر ریاست جمهوری کره، دو رهبر توافق کردند که مذاکرات میان دو کره که اخیرا برگزار شد به مذاکرات میان ایالات متحده و پیونگ یانگ منجر شود تا دو طرف بتوانند در موضوعات مختلف از نزدیک با یکدیگر کار کنند. گفتنی است دو کره بعد از دو سال بحران در روابط روز سه‌شنبه اولین مذاکرات میان دو طرف برگزار و بنا شد ورزشکاران کره شمالی رسما در بازی‌های المپیک زمستانی پیونگ چانگ شرکت کنند.

سخنگوی دفتر ریاست جمهوری کره جنوبی اعلام کرد، مون جائه به ترامپ گفته است که سیاست‌های او باعث تسهیل کردن مذاکرات میان دو طرف شده است و هر دو طرف می‌توانند دیدگاه‌های خود را برای به نتیجه رسیدن مذاکرات در میان بگذارند.

مون جائه در یک نشست خبری نیز پس از مذاکرات عنوان کرد: من فکر می‌کنم رییس جمهور ترامپ بیشترین اقدام را در برگزاری این مذاکرات انجام داد چرا که این اقدام ناشی از تحریم‌ها و فشارهای ایالات متحده است.

برخی در ایالات متحده نگران هستند که مذاکرات سئول و پیونگ یانگ رابطه کره جنوبی با امریکا را تضعیف کند اما رییس جمهور کره این نظریه را ندارد و عنوان کرد که این نظریه کم اهمیت است و هدف اصلی هنوز یک شبه جزیره خلع سلاح شده است. وی افزود: خلع سلاح شبه جزیره کره، موضوعی است که دو طرف در گذشته با یکدیگر توافق کردند و موضع اساسی ما نیز هست که هرگز از بین نمی‌رود.

کره شمالی با این وجود عنوان کرد که فعلا در خصوص برنامه هسته‌ای و سلاح‌های هسته‌ای خود با کره جنوبی بحث نخواهد کرد زیرا زرادخانه آنها فقط ایالات متحده را هدف قرار داده است. ری سون گون، نماینده ارشد کره شمالی در مذاکرات عنوان کرد که تسلیحات کره شمالی تنها ایالات متحده را هدف گرفته نه برادران‌مان، چین یا روسیه. وی در ادامه افزود: بحث در مورد برنامه هسته‌ای کره شمالی تنها به روابط با کره جنوبی آسیب می‌رساند.

درخواست محمود عباس از «نصرالله» برای تسهیل سفر به ایران

منابع مطلع روز گذشته اعلام کردند، «عزام الاحمد» مشاور نزدیک به محمود عباس رییس تشکیلات خودگردان فلسطین، که هفته گذشته به لبنان رفت، حامل پیامی کتبی از عباس برای سید حسن نصرالله بود. به گزارش فارس، هر چند گفته شده است که این دیدار از طرف لبنانی درخواست شده است، اما منابع روزنامه الکترونیکی «رأی الیوم» امروز گفتند که عزام الاحمد به حزب‌الله اطلاع می‌دهد که حامل پیامی کتبی برای سیدحسن نصرالله‌است.

عزام الاحمد از تسلیم نامه به اعضای حزب‌الله خودداری و بر دیدار شخصی با نصرالله و تسلیم پیام مکتوب به شخص او پافشاری می‌کند و می‌گوید که در غیر این صورت، بیروت را بدون تسلیم نامه ترک می‌کند. رأی الیوم نوشت: دیدار در روز بعد انجام می‌شود و عزام الاحمد هنگام دیدار به نصرالله که بدون حضور سفیر فلسطین در لبنان انجام می‌شود، محتوای نامه را فاش می‌کند که عباس در آن از نصرالله خواسته است میانجیگری کند تا عباس در «سفری رسمی» به تهران برود. پیش‌تر الاحمد به بخش عربی رادیو «مونت کارلو» (فرانسه) گفته بود، این دیدار توسط نصرالله پیشنهاد شده و فتح از آن استقبال کرده است. او همچنین گفته بود که «نصرالله در این دیدار بر حمایت از ما و مبارزه مردمی مسالمت‌آمیز که در حال انجام آن هستیم، تاکید و از مواضع فلسطینی‌ها قدردانی کرد.»

کشته و زخمی شدن ۹ کودک یمنی در حملات هوایی عربستان

حملات هوایی ائتلاف عربی عربستان علیه یمن هر روز منجر به کشته و زخمی شدن شمار زیادی از شهروندان این کشور که اغلب آنها غیر نظامی هستند، می‌شود. به گزارش فارس منبعی محلی در استان «صعده» یمن، روز گذشته در گفت‌وگو با خبرگزاری «اسپوتنیک» گفت که جنگنده‌های ائتلاف عربستان در دو نوبت، دو منزل را در منطقه «تشدان» واقع در شهرستان «غمر» هدف قرار دادند. این منبع افزود، در این حملات، دو کودک کشته و ۳ تن دیگر که دو نفر از آنها نیز کودک بودند، به‌شدت زخمی شده‌اند. وی همچنین گفت در حمله جنگنده‌های ائتلاف عربستان به منزلی در منطقه «المحجر» واقع در شهرستان «باقم» استان صعده، دو کودک کشته و ۴ تن دیگر که ۳ نفر از آنها کودک بودند، زخمی شده‌اند. استان صعده در شمال یمن و به موازات مرز این کشور با عربستان سعودی قرار دارد. ائتلاف عربستان سعودی از ابتدای سال ۹۴ به بهانه بازگرداندن آنچه «ریاض» آن را «دولت قانونی» می‌داند، علیه یمن اعلان جنگ کرد که هدف از آن، سرکوب انقلاب مردم این کشور بود. طی این مدت، عربستان با حمایت غرب و امریکا شدیدترین حملات هوایی علیه نیروهای یمنی انجام داده و هزاران نفر کشته و زخمی شده‌اند. علاوه بر این، محاصره یمن از دریا، خشکی و آسمان، منجر به وقوع قحطی و شیوع بیماری‌های واگیری مثل وبا در صنعا، پایتخت این کشور شده‌است.